

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۳/۰۸/۲۹

احسان الله اریزی

نړیوالی ټولنی

۷۷ برخه

سیمه بیزه ټولنی
اروپا
پنجم څپرکی
سیمه بیزه ټولنی
آسیایي ټولنی:

۶ - د آسیا سویل ختیځو ولسونو ټولنه (Association of South East Asian Nations (ASEAN)) د ټولنه د مالیزیا، فلپین، اندونیزیا، تایلند او سنګاپور هېوادونو له خوا، د کال ۱۹۶۷ د اګست په ۸، په بنګاک (تایلند) کې جوړه شوه. ASEAN چې د جنوب ختیځې آسیا هېوادونو د پوځي تړون ځای ونیو، د دې له پاره جوړه شوه چې په جنوب ختیځه آسیا کې، د چین ولسي جمهوریت او ختیځ بلاک، د ورځ په ورځ ډېرېدونکي اغېز مخه ونیسي. که څه هم چې په لومړي سر کې د ASEAN له پاره د ګډو همکاریو پراختیا؛ په اقتصادي، ټولنیزو، فرهنگي، فني او څېړنیزو برخو کې متقابلې مرستې او د چاپیریال ساتنې، بشري حقونو او ولسواکۍ د تحقق په برخه کې، د غړو هېوادونو تر منځ همکارۍ په شان مسایل، د اهدافو په توګه ټاکل شوي وو؛ خو اصلي خبره امنیتي وه او د چین او ختیځ بلاک د پرمختګونو په مخنیوي ټینګار کېده. په کال ۱۹۸۴ کې برونی د ASEAN غړیتوب تر لاسه کړ. [1] د شوروي اتحاد او ختیځ بلاک له رنګېدو او د چین ولسي جمهوریت په سیمه بیزه او اقتصادي سیاستونو او تګلارو کې د ژور بدلونونو وروسته، د ASEAN په اهدافو کې داسې بدلونونه اعلان شول:

- د سیمې اقتصادي، ټولنیزه او فرهنگي پرمختیا،
- د قانون د واکمنۍ او عدالت په سیوري کې، په جنوب ختیځه آسیا کې د ثبات او امنیت ټینګول،
- په علمي، اقتصادي، ټولنیزو، فني او فرهنگي برخو کې، د اطلاعاتو تبادلې ته د غړو هېوادونو هڅول او عملي همکاري،

- د زده کړو، فني او مسلکي بنوونو او علمي څېړنو په برخو کې متقابلې مرستې او ګډ کار،
- د اقتصادي، صنعتي، سوداګري، ترانسپورت او اړیکو په برخو کې، یو له بله مرسته او ګډ کار،
- د سیمې د خلکو د ژوندانه د سطحې او چټول،
- د سیمې هېوادونو تر منځ، د ګمرکي تعرفو ټینول،
- او له سیمه بیزه او نړیوالو ټولنو سره هر اړخیزه همکاري.

جوړښت: ASEAN پنځه اداري څانګې لري:

سرمشریزه: د غړو هېوادونو د مشرانو غونډه د دې ټولنی تر ټولو لوړ تصمیم نیونکی ارګان دی، چې په دريو کلونو کې یو ځل جوړېږي. د ASEAN کورني جوړښت، د سرمشری ټاکل او د کورنيو دندو د لویجو تصویب د سرمشریزې په واکونو کې دي.

د وزیرانو شوری: دا د ASEAN دویم تصمیم نیونکی ارګان دی، چې د غړو هېوادونو د بهرنیو چارو وزیرانو څخه جوړ او په کال کې دوه ځلي، په نوبت په یو غړي هېواد کې (انګلیسي الفبا په ترتیب) غونډې کوي. د وزیرانو شوری دنده لري چې د سیمه بیزه همکارۍ د پراختیا له پاره، لارښوونې جوړې او د غړو هېوادونو تر منځ د هوکړو او تړونونو تطبیق همېري کړي او د سرمشریزې پرېکړې عملي کړي.

اقتصادي ناسته: د ASEAN د غړو هېوادونو د اقتصادي چارو د وزیرانو غونډه، چې هر کال په رسمي یا غیررسمي توګه جوړېږي او د غړو هېوادونو د اقتصادي فعالیتونو په همغږي خبرې کوي. د ASEAN د وزیرانو شوری او اقتصادي ناسته، دواړه سرمشریزې ته راپور ورکوي.

دایمي کمېټه: د ASEAN د دایمي کمېټې غړي، د کوربه هېواد د بهرنیو چارو وزیر او په همدې هېواد کې د ASEAN هېوادونو سفیران دي چې معمولاً په دوو میاشتو کې یو ځل سره کوري.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خبر و لولئ

دارالانشاء: د ASEAN دارالانشاء په کال ۱۹۷۶ کې، په جاکارتا (اندونیزیا) کې جوړه شوه، چې د ټولني ورځني چارې مخ ته وړي. د ASEAN سرمنشي معمولاً د مشرانو په غونډه کې، د ۵ کلونو له پاره په کار گومارل کېږي. د لورپورو چارواکو کمېټې او غونډې: د وزيرانو غونډې معمولاً د اطلاعاتو او کلتور، علومو، فنونو او ټولنيزي پراختيا د کمېټو له لارې جوړېږي. د ASEAN هېوادونو تر منځ د سياسي همکاريو د همېرې کار هم د لورو پورو چارواکو په غونډو کې سرته رسي. [2]

فعاليتونه: د شوروي اتحاد او ختيځ بلاک له ړنگېدو او د چين د ولسي جمهوريت په اقتصادي تگلارو کې ژورو بدلونونو، داسې ويره رامنځ ته کړې وه، چې کېدای شي د ASEAN وجودي فلسفه پای ته ورسې او د غرو هېوادونو ترمنځ گډ کار او پيوستون کمزوری شي؛ خو داسې ونه شول. پيوستون لا پياوړی شو او په اقتصادي – ټولنيزو او فرهنگي برخو کې ملگرتيا نوره غښتلی شوه او ټولني نوي غړي وموندل:

ويتنام – ۱۹۹۵، لاوس – ۱۹۹۷، میانمار (برما) – ۱۹۹۷ او کمبوديا – ۱۹۹۹ چې ټول ۴.۵ مليون Km^۲ نه دي او له نيم بليون ډېر نفوس لري. [3]

د ASEAN غرو هېوادونو په کال ۱۹۸۹ کې، د نړۍ له ۶ هېوادونو (امريکا متحده ايالات، کانادا، جاپان، جنوبي کوريا، استراليا او نوي زيلند) په گډون، د آسيا او آرام سمندر د اقتصادي همکاريو شوری يا APEC جوړه کړه چې په خپل ځای کې به خبرې پرې وشي.

د ASEAN د پاسنيو جوړښتونو تر څنګ، يو څو نورې غونډې هم لري چې دلته به په لنډه وپېژندل شي:

• د اروپا – اسيا غونډه: د اروپايي ټولني او ASEAN تر منځ د غير رسمي خبرو بهير، چې په کال ۱۹۹۶ کې پېل شوی دی،

• ASEAN + ۳: دا د ASEAN او د چين، جاپان او جنوبي کوريا غونډه ده، چې د خپلمنځي اړيکو د پراختيا له پاره جوړېږي.

• ASEAN – روسيې غونډه ASEAN – Russia Summit: د ASEAN مشرانو او روسيې کلني غونډه، چې د بېلابېلو موضوعاتو په اړه بحث کېږي. [4]

• د ختيځې اسيا غونډه East Asian Summit: دا آسيایي غونډه هر کال د ASEAN او د ختيځې اسيا د ۱۶ هېوادونو ترمنځ، د ASEAN له سرمشريزي وروسته جوړېږي. روسيه له کال ۲۰۰۵ څخه را پدېخوا د دې غونډې څارونکي غړيتوب لري.

• د ASEAN سيمه بيزه غونډه: دا غونډه له ۲۷ هېوادونو جوړه ده چې ۱۰ د ASEAN غړي دي او ۱۷ نور دا دي: استراليا، بنګله ديش، شمالي کوريا، جنوبي کوريا، کانادا، چين، امريکا متحده ايالات، اروپايي ټولنه، هند، جاپان، منګوليا، پاکستان، نيوزيلند، روسيه، پاپوا نیو گيني، ختيځ تيمور او سريلانکا. دا غونډه لومړی ځل په کال ۱۹۹۴ کې شوی او هدف يې په اسيا او پاسفيک هېوادونو کې، د څو اړخيزه خبرو او همکاريو پراختيا دی. [5]

• ASEAN Cer Meeting: د ASEAN او استراليا او نيوزيلند خبرې چې په دوو کلونو کې يو ځل کېږي.

• د آزادې سوداګرۍ ټولنه: د ASEAN هېوادونو تر منځ، د سوداګرۍ د پراختيا او گمرکي تعرفو د کمولو تړون، چې AFTA نومي په کال ۱۹۹۲ کې په سنګاپور کې لاسليک شو. په لومړي سر کې دې تړون ۶ غړي درلودل؛ خو وروسته ويتنام، میانمار، لاوس او کمبوديا هم غړيتوب واخست. بايد وويل شي چې د ASEAN ټول غړو هېوادونه دا تړون نه مني.

• د ارتې فضا تړون ASEAN Open Sky Agreement: دا تړون چې د غرو هېوادونو تر منځ د هوايي تګ راتګ د آسانتياوو د ډېرولو له پاره، په کال ۲۰۰۳ کې په میانمار (برما) کې لاسليک شوی و، په ۲۰۰۹ کې نافذ او عملي شو. په کال ۲۰۱۵ کې پرېکړه وشوه چې په دې تړون کې دي، د غرو هېوادونو په پلازمېنو سربېره، نور غټ ښارونه هم حساب شي. [6]

مقر: د ASEAN مرکز په بنګاک (تایلند) کې دی.

[1] پوهاند محمد بشير دوديال، د آسيا سوېل ختيزو ولسونو ټولنه، تاند ويبپاڼه

[2] نړيوال سازمانونه، محمد جعفر هاند، ص ۱۵۴-۱۵۵

[3] سازمان های بين المللی، نامزد داکتر محمد اکبر زاهد، ، ص ۲۷۹-۲۷۸

[4] www.asean.com

[5] نړيوال سازمانونه، محمد جعفر هاند، ص ۱۵۴-۱۵۵

[6] نړيوال سازمانونه، محمد نظيم سمون، ص ۲۲۵